

RINGE FRI- OG EFTERSKOLE

Rollighedsvej 25 · 5750 Ringe · Tlf. 62 62 13 68 · Fax 62 62 48 68

A large, stylized tree logo with a dark trunk and many thin, vertical branches, filling the right side of the page.

Ringe
EFTERSKOLE
2004

RINGE FRI- OG EFTERSKOLE

Årsskrift 2004

75. årgang - udgivet af elevforeningen

Indholdsfortegnelse

Hilsen fra formanden	3
Hvad sker der SÅ ... ?	5
Klar - parat - skolestart!	9
Skoleåret fortsætter - Foråret 2004	16
Krudy Gyula, Nyíregyháza	20
Lejrtur til Tjekkiet	24
Lejrscole i Oxford	25
Indvielse af skolens nye fane	35
Elevfoto	36
Rex-holdet	38
Kloden rundt med Verdensholdet	40
Elevmødet 2004	49
Atlantis	52
"Kære Susanne"	54
Jubilarer	63
Elevmøde 2005	65
Skolens ansatte	66
Elevforeningens bestyrelse	67
Årsregnskab 2003	68
Elevliste	72

Hilsen fra formanden

Først og fremmest vil jeg ønske elevforeningen tillykke med denne den 75. årgang af Årsskriftet.

Det vidner om kontinuitet og stabilitet og det er mit indtryk, at der fortsat er god opbakning til elevforeningen. Så held og lykke med de næste 25 år !

Der er jo sket ting og sager på Ringe Fri- og Efterskole i det forgangne år. Spi-sesalen er blevet renoveret og udvidet og fremstår nu lys og indbydende med en langt bedre akustik. Formnings-lokalet og skolekøkkenet er blevet reno-veret. Og til foråret kan vi indvie et nyt Musik- og samlings-lokale, som vil byde på mange nye muligheder for samvær og samspil.

Som jeg nævnte sidste år, så har vi været i gang med at få formuleret et fæl-les værdigrundlag for de to skoleformer. Det har vi nu fået gjort, og det blev som følger:

Med udgangspunkt i Grundtvigs og Kolds menneskesyn og skoletanker bestræber vi os på at skabe en skole, der med rod i den danske fri- og efter-skoletradition forholder sig til tidens forandringer.

Skolen vil styrke livsglæde, engagement og nysgerrighed med samtale, gensidig respekt og ligeværdighed i et forpligtende fællesskab, som bærende elementer i skolens hverdag.

Skolen vil bidrage med en spændende og alsidig undervisning på et fagligt højt niveau, så eleverne får faglige og sociale kompetencer samt mod til at være sig selv, men ikke sig selv nok.

Skolen vil udvikle ansvarsbevidste og selvstændige unge, der – med en demokratisk grundholdning – får lysten til at deltage aktivt i det samfund, vi alle er en del af.

En af tidens store forandringer er det man kalder Globalisering og Internati-onalisering. Man bliver konfronteret med den på arbejdspladsen, når man er ude at handle og igennem medierne. Hele verden er ved at udvikle sig til en stor markedsplads. Og hvor vi i Danmark i langt højere grad end tidligere skal til at konkurrere med eksempelvis Østeuropa, Indien og Kina, som har et helt andet lønniveau end os.

En ting er jeg sikker på. Det går ikke over ! Men hvad kan vi så gøre ved det?

Vi skal uddanne os.

Fremover bliver det endnu vigtigere at vi er gode til sprog og at vi også evner at tilegne os de mere fagspecifikke gloser i et sprog.

Og det bliver også vigtigt, at mange evner at tilegne sig matematisk og naturvidenskabelig viden på et højt niveau.

Men først og fremmest, så bliver det vigtigt, at man får sig en god uddannelse.

Og her er Ringe Fri- og Efterskole jo en god begyndelse !

Skolens bestyrelse ønsker hermed alle årsskriftets læsere en glædelig jul og et godt nytår.

*Med venlig hilsen
Fleming Frederiksen
Formand for bestyrelsen*

Hvad sker der SÅ ... ?

Store ændringer er sket gennem de sidste år.

Kristina (Mulle) og Palle er jo heldigvis flyttet ind i Degnemarken og siden januar måned har Kristina ikke været på skolen, da hun har haft barselsorlov. Palle og Kristina fik nemlig Jeppe i marts måned og er nu blevet en rigtig lille familie, som det ses på billedet.

Et par huse længere oppe ad Degnemarken er Jens Erik og Kari flyttet ind, og de var en smule hurtigere end Palle og Kristina, da de blev beriget allerede i januar måned med Anton. Heldigvis ser vi også Kari en del på skolen, og det har resulteret i, at vi har ansat Kari i vores skolefritidsordning på friskolen fra den 1. januar 2005. Som det ses her på billedet, er der god trivsel i denne familie også:

Kører vi videre op i villakvarteret, kan vi konstatere, at Johnnie og Anne er så glade for deres to piger Sofie og Marie, at de ville skænke sig selv yderligere et pragteksemplar, og derfor blev Amalie født i september måned. Anne er derfor på barselsorlov hele dette skoleår og sørger for at hele familien trives, som det ses her:

Det skal lige nævnes, at alle tre er skrevet op til vores friskole, som i øvrigt har venteliste til den årgang børn, der skal starte i skole om 6 år!

Den frodighed, der kendetegner ovenstående fortælling, gælder heldigvis også for resten af skolelivet her på stedet.

Efter vi lige har trukket vejret et par år ovenpå det store halbyggeri, var det tiden at komme videre med nogle af de planer, vi har haft klar et stykke tid.

Formingskældereren har stået næsten uændret siden 1955, hvor skolen blev taget i brug, og derfor skulle den nu have den helt store tur. Muren ind til det lille lokale – nr 6 – blev fjernet og alt er sat i stand fra gulv til loft, og vi synes selv, vi har fået et dejligt lyst og inspirerende lokale, der giver gode betingelser for den kunstlinie, vi etablerede for et par år siden.

Hvad vi også har talt om i en del år, men også har manglet den helt gode løsning til, er udvidelsen af vores spisesal. Nu fik vi imidlertid nogle gode bud på, hvad vi kunne gøre, så derfor kunne vi først i september indvie vores HELT nye spisesal med vores nuværende elevhold. Her er også tale om så gennemgribende ændringer, udvidelser og forbedringer, at man kan have svært ved at se "den gamle" spisesal inde bagved.

Det sidste projekt i denne omgang er vores nye musikhus. Også her er tale om et gammelt ønske, som vi har arbejdet med i en del år. Da friskolen så etablerede sin overbygning for et par år siden steg antallet af elever meget hurtigt til omkring 180, og det var nødvendigt at få etableret et nyt musik- og samlingslokale. Vi besluttede at bygge det lige ved siden af det nuværende lokale. Da vi så var i gang, var det jo oplagt at få bygget efterskolens nye musiklokaler samtidig med. Efter en del snak og tegninger, nåede vi frem til nedenstående byggeri, som kommer til at indeholde samlingslokale, efterskolens nye musiklokale, studie med digitalt indspilningsudstyr, samt øverum.

Alt bliver bygget efter forskrifter der sikrer den bedste lyd i lokalet og næsten total lydisolation mellem de enkelte rum i bygningen. Huset vil stå færdigt lige omkring årsskiftet, og vi glæder os naturligvis til at benytte de nye spændende lokaler.

Hvis nogen af jer læsere skulle have lyst til at besøge skolen, men ikke rigtig får det gjort alligevel, så er der nu en god grund til at kigge forbi for at se de nye store forandringer på skolen. Vi viser gerne det hele frem.

Traditionen tro vil vi også gerne fremvise en lille flok elever, som vi plejer. Det er elever, hvis søskende har gået på skolen. Igen i år lader vi det være op til læseren at identificere den enkelte elev.

Med disse ord vil jeg gerne ønske alle årsskriftets læsere en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Finn

Klar - parat - skolestart!

Glimt fra en dagbog – Efteråret 2003

Kære læser! Så står vi der igen, hvor julen banker på døren og man er på tærsklen til et nyt år. Man bladrer endnu engang årets blade igennem, og ser med undren hvad der står på de nu gulnede sider. Tænk at et skoleår kan indeholde så mange forskellige oplevelser uden man taber pusten undervejs! At beskrive disse oplevelser vil altid selektivt, for hvad der har gjort indtryk på mig behøves jo ikke være gældende for min sidemand. Men jeg tillader mig alligevel at give bud på højdepunkterne i efteråret 2003, så man forhåbentlig får et indtryk af det høje aktivitetsniveau, som skolen er garanteret for.

August 2003: En flok spændte elever gik i gang med deres første uge på R.E. For mange elever et radikalt skift, hvor man lige pludselig selv skulle til at rydde op og gøre rent. Man skulle også være på sit værelse på et bestemt tidspunkt, og måtte ikke have mobilen med over det hele. Tænk sig verden kunne være så ond! Hvor var mor?! Men det gik jo alltsammen og efterhånden vænnte man sig til det. Ellers var der fuld knald på med lagkageløb, spring i hallen og masser af aktivitet uden for. Årets første fælles projekt var introturen til Bittenhus. 70 km cykling frem og tilbage samt en overnatning i det fri ville kunne sætte frygt i livet på enhver 14-16 årig, men det blev en god oplevelse, hvor holdet blev rystet godt sammen. Man glemte hurtigt de ømme baller og de mange bakker. Det var jo **kun** Bjarne Riis, som normalt cyklede så langt. I hvert fald hvis man spurgte eleverne!! August måned ebbede ud og september stod for døren. Vi havde fået en flok positive elever med masser af energi. 2 elever havde forladt os, mens en var kommet til.

September 2003: En måned som om muligt var endnu mere hektisk end august. I flæng kan nævnes efterskoleweekend, åbent hus for kommende elever, fælles dage med friskolen plus alle de andre tilbud, som var der til hverdag. Månedens opgave var klart efterskoleweekenden, og alle sejl blev sat til. Nu kom mor, far og søskende og de skulle bo på mit værelse. Hvordan når jeg at forandre det fra jordhule til beboelse? For nu kommer hun jo - mor, og jeg kan jo godt selv?! Men endnu engang nåede vi det hele, og det blev en fantastisk weekend med fuld aktivitet på de forskellige værksteder. Der blev

kreeret mange flotte produkter, mens andre blev udfordret på det fysiske plan. Fælles for alle var folkedansen, hvor man under kyndig vejledning fra Johnnie blev guidet rundt i mange retninger. Til manges overraskelse overlevede alle, dog havde mange ikke været så rundtossede, siden de var børn. Weekenden blev rundet af med samtaler, hvor kontaktlæreren og elev/forældre havde lejlighed til at runde den første måned. Ellers en måned hvor hverdagen efterhånden indfandt sig på godt og ondt. Der blev lavet lektier, grint, grædt og trøstet. Hallen udviklede sig mere og mere til skolens samlingssted, hvor der blev lavet spring, badminton, volley m.m. og 50 – 60 elever i hallen om aftenen var ikke noget særsyn. Sidste opgave i september var åbent hus, hvor mange af vores elever meldte sig som rundvisere, hvilket de gjorde på fremragende vis. September gik på hæld, og vi skrev snart oktober.

Oktober 2003: En måned hvor efterårsferien kom som et behageligt break for alle. 2 måneder var gået siden skolestart, og de mange oplevelser og indtryk trængte til at blive fordøjet – noget man ikke altid nåede i en hektisk hverdag. Dagen inden ferien var skolernes motionsdag, som foregik sammen med friskolen. Der blev lavet triathlon, løbet og de mindste klasser blev aktiveret af efterskolen kursus1 elever. En rigtig god optakt til ferien. Hjemvendt fra ferie kom den barske virkelighed fra dag et. 9. klasse gik lige på med projektopgaven, mens 10. klasse gjorde sig klar til at give et bud på, hvad deres fremtid skulle bringe. En uge hvor der var mulighed for fordybelse i et specifikt emne, mens de ældste med gru i sjælen måtte erkende, at det med at skulle tage en uddannelse snart ville komme. Projektopgaverne gav mange flotte resultater, mens andre måtte erkende at tingene ikke bare sker af sig selv, og ikke alt kan laves om. Men den erkendelse er jo også en proces samt en del af det at lære, hvilket man forhåbentlig husker næste gang i en lignende situation. Ellers var det jo sidst i denne måned, hvor de første prøver til årets musical begyndte. Atlantis var navnet på årets stykke, og processen startede allerede da november stod for døren.

November 2003: Men inden musicalen helt overtog billeder for denne måned kom årets første obligatoriske weekend – nemlig aktivweekenden. Skolen havde i samarbejde med omegnens husflidsforeninger sammensat et alsidigt program, hvor eleverne kunne prøve mange kreative ting. Der blev lavet knive, mad, arbejdet i sløjd etc. og alle steder på hold, som var en blanding af vores elever samt tilmeldte udefra. En stor succes med mange flotte produkter og ikke mindst fik vi åbnet skolen ud af til. Hverdagen prægedes af man-

ge forskellige tilbud, hvor der blev arbejdet med mange forskellige ting. Men efterårets udfordring nr. 1 bankede på døren, og snart kom musicalen. Det blev en uge med hårdt arbejde over hele linjen, hvor alle arbejdsgrupper måtte yde det optimale, for at det kunne hænge sammen. Eleverne blev klar over hvad det kræver at sætte et sådant stykke op, men med ”pisk” og ”gulerod” blev det et resultat, de kunne være tilfredse med. Så da forældrene kom til adventsmødet var forestillingen skarp som aldrig før. Det blev en flot aften med skuespil og Lucia optog som de berømte prikker over I. Men tiden stopper som bekendt ikke, og da lågen for næste dag blev vendt, stod vi med begge fødder plantet i december.

December 2003: December blev som en rigtig julemåned skal være - fuld af overraskelser og med masser af spænding. Først på måneden stod den på cafeaften, hvor der blev givet prøve på mange forskellige talenter. Koret og musikholdet viste hvad de kunne, mens andre elever bidrog med selvkomponerede indslag. En aften hvor både deltagelse og kvalitet gik op i en højere enhed, og hvor det at engagere sig var i højsædet. Men december gik som december oftest gør – STÆRKKT!

Snart var det tid til prøver, og hvor var hyggen blevet af? Ja, man havde da godt nok noget hængende på værelset, men det var jo en ringe trøst, når man sad og svedte over den tyske stil eller var til mundtlig engelsk. Men med tiden huskes ofte kun det gode, og pludselig stod man i det stiveste puds og var klar til gallaaften. Drengene var for en aften blevet til mænd og stadset ud i de fineste jakkesæt. Pigerne var i de flotteste rober og lagde ikke hofballerne noget at ønske hvad både angik både tøj og makeup!! Det blev en fantastisk aften, hvor turen gik til Odense teater og Jul i Nøddebo Præstegaard, derefter hjem for at danse lancier og til sidst dans rundt om juletræet. Dagen efter var alle klar til juleferie, men inderst inde var en lille irriterende prikken begyndt. For når vi skulle ses igen skrev vi januar, og så var den første halvdel af skoleåret jo væk!!

Som sagt i starten er sådan en beretning jo subjektiv, og dette er set gennem mine øjne. Men styrken i fællesskabet er jo de mange øjne der ser og stemmer som taler. Håber I fik et lille indblik i hvad der skete fra august – december 2003. I ønskes alle en god Jul og et godt Nytår.

Jens Erik Spejlsgaard

Skoleåret fortsætter - Foråret 2004

Januar 2004

Eleverne vendte glade og forventningsfulde tilbage fra juleferien; en del havde fundet ud af at 14 dage, det var lang tid at undvære skolen og kammeraterne i. Januar bød på frost og sne, så gymnasiebakken blev indtaget med plastiksække, skrig og skål.

Gymnastikken fyldte en del i årets første måned. Først var der en hel træningsdag 6. januar og senere stod den på GYMNASTIK/TERMINSPRØVE-UGE, hvor eleverne knoklede på livet løs med både stile, matematik, diverse serier og spring.

Den 15. januar fik Jens Erik og Kari en dejlig, lille dreng, som kom til at hedde ANTON.

Februar 2004

Februar blev indledt med en dag, hvor 9. klasserne forberedte deres praktikuge og 10. klasserne arbejdede med den obligatoriske selvvalgte opgave om deres fremtidige skole- og erhvervsvalg.

Den 7. februar tog vi til OD-dag på Gymnastikhøjskolen i Ollerup. Den første rigtige opvisning -

Hvor var det fedt - Både elevholdet og REX-holdet lavede rigtig gode opvisninger. Dagen efter var der forældredag på skolen med opvisning, musik, kor og fagsamtaler. Forældrene var stolte af deres poter.

Så kom vinterferien i uge 8, og i uge 9 var der praktikuge for 9. klasserne og obligatorisk selvvalgt opgave for 10. klasserne.

Den 22. januar var der fastlavnsfest om aftenen, alle var udklædte, der var tøndeslagning, kartoffel-væddeløb m.m. Eleverne hyggede sig vældigt.

Marts 2004

Så kom marts, hvor en del af gymnastikopvisningerne skulle fyres af. Når OD-dagen er veloverstået, er opvisninger noget, som eleverne virkelig glæder sig til.

Den 3. marts var vi på besøg på Bernstoffsminde Efterskole. Det var en rigtig hyggelig eftermiddag med rundvisning, gymnastik og svømmehal. Om aftenen var der foredrag med Søren Lynge.

Lørdag den 4. marts var vi i Kalundborg, rigtig god opvisning. Det var sjovt at høre kommentarerne, mens vi kørte på Sjælland: "Jeg troede altså, der var meget mere storby på Sjælland, her er jo nærmest kun små byer og marker". Vi måtte endnu engang fortælle en flok elever, at Nordvestsjælland **ikke** er som København.

Søndag den 5. marts tog vi til Sønderborg. Der var langt, men det var rigtig hyggeligt, for der var et stort fremmøde af tidligere elever og deres forældre. Palle måtte blive hjemme for at passe på Kristina, for den nye bebs var på vej.

Mandag den 6. marts blev Palle og Kristina forældre til en fin dreng. JEPPE var kommet til verden.

Onsdag den 10. marts var der opvisning ved friskolens gymnastikopvisning. K1-folkene gjorde det godt som instruktører for friskolens 2. og 3. klasse. Opvisningen med elevholdet gik godt, men det kostede en brækket arm for Jesper Hansen. Det var synd.

Lørdag den 12. marts gik opvisningsturen til Vingsted Centeret, og senere på dagen til Årup Idrætscenter, hvor DGI Odense holdt juniordag. Igen gode opvisninger og hyggelig tur. En del elever tog hjem for at hvile ørerne inden søndagens opvisninger.

Søndag den 13. marts gav både elevholdet og REX-holdet opvisning i Svendborg Idrætshal. Det var gode opvisninger og der var rigtig god stemning; der var flere efterskoler i hallen. Efter medbragt aftensmad tog begge hold til Ringe Hallen for også at give opvisning her. Indimellem nåede folkedanserne lige at komme tilbage på skolen for at klæde om til folkedansetøj. Det blev en rigtig fin indsats i Ringehallen med folkedanseopvisning og gymnastik fra elevholdet og REX-holdet.

Torsdag den 18. marts tog vi til efterskolestævne i Gudme. Det var altså bare sejt. De fleste kendte elever på de andre efterskoler, så dagen gik hurtigt med hyggesnak og selvfølgelig gymnastikopvisninger. For mange af eleverne var efterskolestævnet sæsonens bedste opvisning. Om aftenen var der prof. underholdning men også indslag fra skolernes forskellige bands. Vores musikfolk gjorde det rigtig godt.

Lørdag den 20. marts, opvisning i Kerteminde, som var lidt en sløv omgang. Som gymnastiklærer tænkte jeg, at eleverne **var** gået på weekeend, men jeg tog fejl, for da vi senere samme dag gav opvisning i Sct. Klemens, som er en lille lokal forening, fik den hele armen og eleverne sluttede marts måneds opvisninger af på bedste vis. Da vi tog hjem fra Sct. Klemens havde vi i løbet af godt to uger givet 12 opvisninger. Imponerende godt gået.

April:

Besøg af kommende elever. Et meget flot arrangement med musik, kor og gymnastik efterfulgt af lærernes samtaler med de kommende elever. Det gik op for elevholdet, at nu var deres tid på efter-skolen ved at rinde ud. Nu handlede det om at få det bedste ud af de sidste par måneder. Midt i april drog flokken afsted på lejr tur. I dette skoleår blev det til en delt lejrskole til henholdsvis Ungarn, Tjekiet og Oxford. Se mere om disse ture andet sted i årsskriftet.

Maj:

Første uge bød på skriftlige prøver. Det er efterhånden noget af et organiseringsarbejde at få tingene til at fungere med så mange computere, men det gik også denne gang.

Den 12. maj afholdt vi det store korstævne for de fynske efterskoler. Det var et kæmpe arrangement med flotte sange og god musik. Eleverne var gode til at tage sig af alt det praktiske.

Lørdag den 15. maj var der elevmøde med mange gæster, der hyggede sig.

Eleverne var gode til at melde sig på de forskellige aktiviteter og leverede fin underholdning.

Der var som vanligt opvisning af både Rex-holdet og elevholdet, og så fik vi en fin gave fra elevforeningen, nemlig en ny fane. Tak for det.

Søndag den 16. maj var der Bedsteforældredag på skolen. Bedsteforældrene blev vist rundt, og derefter fortalte Finn lidt om skolen samtidig med, at bedsteforældrene drak rigtig meget kaffe. Kanon gymnastikopvisning; hallen var helt fyldt med tilskuere.

Sidst i maj tog vi fat på de mundtlige prøver. Hverdagen blev brudt op; nogen skulle læse til prøve, andre på aktiviteter og for resten af gruppen var det prøvedag. Det blev en lidt rodet tid for alle.

Midt i alle prøverne tog vi os tid til at holde en hyggeaften, hvor vi havde Vejstrup på besøg. Vejret var med os, så vi havde udendørsspisning med grill, derefter var der fodboldkampe, håndboldkampe og gymnastik. Aftenen sluttede med musik fra begge skoler. Det var en dejlig aften.

Sidste weekend på skolen. De fleste havde valgt at være på skolen hele weekenden og alle var indstillede på at nu skulle der bare "hygges igennem". Weekend bød på Beach-party arrangeret af Palles kontaktgruppe. Der var: Dans, limbo, drinks, solskin, strandaktiviteter, beachvolley og sidst men ikke mindst air-track med brun sæbe.

Søndagen blev brugt på udendørs opvisning på Volden på Gymnastikhøj-skolen i Ollerup.

Den sidste uge gik med prøveafvikling, den obligatoriske rengøring af områder og værelser, hyggelige aftenaktiviteter og endelig outrolejr. Da vi torsdag morgen satte os i bussen for at køre til Svendborg, regnede det. Da eleverne gik fra Svendborg til lejrskolen på Thurø, regnede det. Da vi satte det store telt op, regnede det. Alt var vådt, og det så ikke ud til, at vejret ville blive bedre indenfor de nærmeste 48 timer. Derfor besluttede vi at tage hjem igen, for at slå lejr i hallen. Alle blev indkvarteret, med liggeunderlag og soveposer, og det endte med at blive et rigtig hyggeligt sidste døgn, hvor folk nød hinandens selskab og det dejlige tørvejr.

Afskedsaftenen begyndte med gymnastikopvisning, selvom mange havde vand i øjnene under indmarchen, blev opvisningen et fint punktum for årets gymnastikarbejde. Derefter var der spisning i gymnastiksalen, så fulgte musikslagslag, som igen fik tårerne frem og så til sidst talerne. Eleverne havde gaver til lærerne. Vi fik bl.a. to ure, for at gøre det muligt at give fremtidige elevhold fri til tiden, derudover fik vi et sølvblem til den nye fane. Tak for gaverne. Det var godt tænkt.

Aftenen sluttede ved flagstangen, og så blev der sagt farvel og farvel og farvel.

Vi ses til elevmødet.

De bedste julehilsner fra Bente Moustén.

Krudy Gyula, Nyíregyháza

Ovenstående overskrift dækker navnet på det gymnasium og den by i det østlige Ungarn, som vi nu adskillige gange har besøgt. Hvert andet år kommer de så på genbesøg hos os.

Vi ER langt væk hjemmefra: få kilometer fra grænsen til Ukraine og få kilometer til Rumænien.

Det er blevet en tradition, at vi kort efter ankomsten optræder med gymnastik, sang og folkedans. Derefter danser vore værter for os og viser os udpluk af deres traditionelle folkedans.

Så er der ellers kæmpebuffet, som er lavet af forældrene til de elever, vi besøger. Sidst på aftenen tager vores elever (med stor spænding og uro i maven) så med hver deres værtsfamilie hjem.

De næste dage bød på rigtig mange og forskelligartede oplevelser sammen med de Ungarske elever lige fra store slotte over badeland, termiske bade, fri-landsmuseum, storby-shopping til besøg på den traditionelle pushta.

Men det helt særlige ved turen er selvfølgelig at skulle bo hos en fremmed familie i så mange dage. Heldigvis viser der sig hver gang, at de ungarske familier er utrolig gæstfrie. De glæder sig til vores besøg og overlader gerne den bedste seng i det bedste værelse til vores elever. De bliver udstyret med madpakker og alskens ting, selv om de kun skal være borte fra hjemmet i nogle få timer.

Nogle bor i kæmpe huse og er meget velhavende, andre bor i meget små lejligheder, men uanset dette, er det karakteristisk, at de besidder en gæstfrihed, som er meget usædvanlig set med danske øjne. Og selv om få af de Ungarske familier behersker vores udvekslingssprog, opstår der meget hurtigt en god kommunikation mellem elever og familier.

Mange gode bekendtskaber opstår meget hurtigt, og de to flokke af elever fandt meget hurtigt et "fælles sprog".

Ungarn blev først "fri" i sin nuværende form omkring 1990, og al udvik-

ling foregår med rasende fart. Der er så meget, der skal indhentes, og normen de hele tiden måler sig selv ud fra, er, om det, de bygger, producerer og uddanner, er godt nok til EU-standard. De kæmper en stædig og indædt kamp for at blive accepteret som europæisk land på lige fod med os andre. Og med den fart og den indsats, der præsteres, er de godt på vej. Vi er dernede hvert andet år, og det er tydeligt at se forskel på landet og befolkningens vaner for hver gang. Spændende og skræmmende på een gang.

Sidst i april kommer de elever, der var værter for os, på besøg i Ringe. De skal bo på skolen sammen med vores elever, og i weekenden skal de så med hjem og bo hos en dansk familie.

Vi ser frem til at gense gode bekendte igen.

Sus, Bodil, Christina og Finn

Lejrtur til Tjekkiet

den 22.-29. april 2004

Vi kørte fra skolen som sidste hold omkring kl. 17. Efter et kort ophold ved grænsen, fik vi en ny chauffør, Arne, som skulle være med os på hele turen. Det var hans egen bus og den var han meget øm overfor. Det tog noget tid for os at få ham tøet op, men da han efter hånden fandt ud af, at vores elever var søde og rare, blev det ganske hyggeligt.

Et var sikkert, vi skulle nok hygge os og programmet var lagt til en god, aktiv tur i det Bøhmiske Paradis, for vi var alle opsatte på at der skulle ske en masse.

Vi var ved den tjekkiske grænse ved 7-tiden og gled problemfrit igennem tolden og så fortsatte vi til Terezinstadt, en koncentrationslejr, hvor vi gik rundt i et par timer og fik os nogle grusomme billeder af hvordan der var under 2. verdenskrig.

Vi havde regnet med ca. 3 timer til at komme frem til sportshotel Frydstejn i Turnov. Da vi nærmede os, kom vi til at køre fra for tidligt, så vi kom op på den forkerte side af en flod, som vi ikke kunne komme over, før vi havde kørt en stor omvej.

Nok om det.

Vi ankom omkring kl. 13.30, og blev modtaget af et par meget flinke guider, som viste os på plads og da vi havde fået vores værelser, var der spændende tjekkisk mad bl.a. lækker suppe.

Efter maden gik vi en trekkingtur i det dejlige, kuperede terræn, sammen med vores guider. Det varede kun 2-3 timer men det var meget passende, efter den lange bustur.

Aftenen var til fri disposition og vi fik lagt de sidste brikker på plads, så vi vidste hvad de enkelte dage skulle indeholde.

Guiderne havde den dejlige indstilling, at hvad vi ønskede, ville de gøre alt for at imødekomme. De gjorde det rigtig godt.

Lørdag d. 24. april skulle vi ud og klatre i bjerge og skyde med bue og pil.

Vi var lidt betænkelige, da det støvregnede lidt. Kunne det lade sig gøre at klatre i det vejr?

De første 20 blev kørt af ud til et godt "begyndersted", hvor der var en kategori 2, 3 og en 5'er (sværhedsgrader).

Vi blev så gode, at nogle begyndte at konkurrere om hvor hurtigt de kunne komme til tops på de 2 lette. 5'eren var ikke sådan at bide skeer med. Der var vist i alt 5 eller 6, der klarede den.

De andre 20 blev hjemme og øvede sig i at skyde med bue og pil. Over middag byttede vi, så alle fik prøvet det hele.

Der var mange, der overskred nogle grænser den dag.

Både vore guider og instruktører var meget imponerede af vores elever.

Søndag d. 25. skulle vi ud at løbe Orienteringsløb. Alle var blevet sat på hold, efter eget ønske, og så blev vi udstyret med kort og kompas. Så startede den store konkurrence.

Det var et meget krævende løb, hvor de "stærke" drenge blev sat på plads, idet lærernes hold vandt i suveræn stil. Det var en kæmpe udfordring i forhold til de o-løb vi kan løbe herhjemme.

Om eftermiddagen stod den så på en 3 timers kanotur for alle mand. Alle-rede efter 100 meter kom det første lille "vandfald" og nogle få måtte lige en tur i baljen, før de kunne fik helt styr på deres urolige fartøj. Det var en dejlig solskinsdag og alle træerne omkring floden var ved at springe ud, så vi nød at vi var kørt helt til Tjekkiet.

Mandag d. 26. var vi ude at cykle på mountainbikes. Vi startede ud fra Hrubá Skála Castle i samlet trop og efter ca. 7 km. blev vi delt op i 3 grupper, så alle fik mest muligt ud af det. Det viste sig også at være passende, for efter ca. 7 timers tur, var vi alle tilbage ved borgen igen. Alle var godt udkørte.

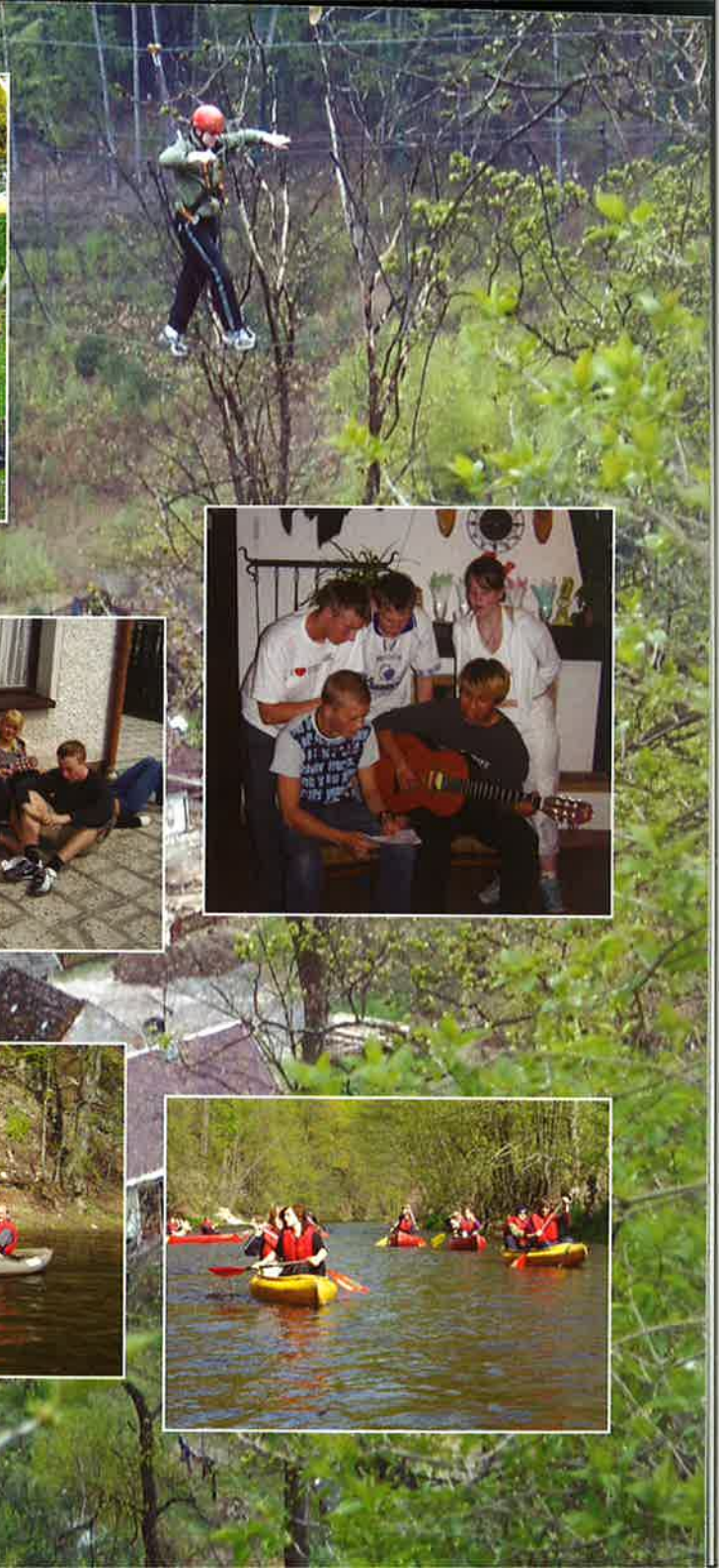
Tirsdag d. 27. kørte vi atter til Hrubá Skála Castle. Denne gang for at rapelle, svæve i en wire og balancere over en 50 m dyb kløft.

Det var virkelig den store prøvelse for mange.

Langt de fleste klarede det hele. Nogle krævede dog en del overtalelse, men ikke desto mindre, gjorde de det. Det var imponerende.

Der blev flyttet rigtig mange personlige grænser.

Onsdag d. 28. kørte vi til Prag, for at få brugt nogle af de mange penge, de/vi ikke kunne bruge i Turnov. Vi startede med en forkortet rundvisning fra par-

lamentsbygningen og den store kirke og ned over "Karlsbroen og i jævnt godt tempo ind til rådhuspladsen og Tycho Brahes verdensur.

Derefter tog langt de fleste ud til "det gule marked" og brugte de få timer vi havde i byen på det.

Kl. 17.00 skulle vi mødes ved floden "Moldau", som løber tværs igennem Prag.

Her havde vores guider bestilt aftensmad ombord på en flodbåd. Det var en stor oplevelse for os alle. Desværre ikke lige positiv for os alle, da vi pludselig fandt ud af, at vi manglede 2 piger.

Det gav et værre postyr, men politiet kom og afleverede dem lige da vi skulle til at køre hjem. En lidt ærgerlig afslutning på en ellers totalt gennemført tur.

Mange hilsener fra Tine, Jens Erik, Palle og Johannes

Lejrskole i Oxford

Undervejs på denne lejrskole var et af de underholdende indslag på fællessamlingerne oplæsning fra dagbogen. Dagbogen blev hver aften givet videre til en lille gruppe elever, som så skrev dagens afsnit. Vi gemte denne dagbog, og her, kære elever, kan I (gen)høre om turen.

23. april 2004

Det var torsdag d. 22. april, og det var dagen, hvor vi skulle rejse til Oxford. Kl. 12.30 kørte bussen fra Ringe Efterskole, og vi satte kurs mod den engelske storby. Da vi havde kørt i bus i 10 minutter, kom det nede fra bussen: "Jeg gider ikke køre i bus mere".

Første pause fandt sted i Padborg, vi skulle skifte chauffører, vi skulle køre med Ole og David. Ole var den chauffør, som skulle med os hele ugen, da David skulle på familiebesøg i nærheden af London.

Midt på eftermiddagen gav Ole os den gode nyhed, at vi alligevel – trods ekstra udgifter – skulle laves til sovebus om natten. Alle blev rigtig glade og jublede. Da klokken blev 23 var vi netop kørt ind i Holland, og her blev bussen lavet til sovebus. Godt nok var det lidt trangt, især for visse personer, men det var meget bedre end at sidde op.

Næste morgen blev vi allerede vækket kl. 6.15, da vi skulle køre ombord på skibet i Calais. Vi fik vores medbragte morgenmad på færgen, og da vi nærmede os Dover, så vi ud af vinduerne "The White Cliffs of Dover". Et flot syn!

Netop da vi skulle til at køre fra borde, havde en fuld tysker med whisky i baglommen forvildet sig ind i vores bus. Han var sikker på, at her var hans bagage. Men Liselotte fortalte ham i meget klare vendinger, at han var i den forkerte bus.

Chaufføren fortalte, at vi også kunne have benyttet tunnelen, men at den havde stået under vand siden d. 1. Tænk lige lidt over den!!!

Ved middagstid nåede vi endelig frem til vores vandrehjem. Vi kunne først få værelserne kl. 14, så vi fik lige lidt afslapningstid. Om eftermiddagen var vi rundt på en lille sightseeing i Oxford. Vi var bl.a. oppe i et kirketårn, hvor vi havde en flot udsigt over byen. Senere fik vi "frie tøjler", og mange benyttede lejligheden til iskøb og shopping.

Til aften fik vi (gæt?) fish and chips og til dessert chokoladekage med melon.

Om aftenen kom Daniel G. til at skyde den medbragte fodbold over et meget højt hegn og ind på en togstation. Peter løb over på stationen. Her blev han mødt af en togmand, der gjorde det helt store ud af situationen og fik bolden efterlyst over en walkie-talkie. Peter måtte love kun at kaste bolden over hegnet, når der ikke var så meget togtrafik!!

Nok for i dag.

24. april 2004

Dagen startede kl. 8, hvor vi skulle spise morgenmad, og vi var mange, der tog chancen og spiste "English breakfast". Uhm!

I dag skulle vi have besøgt et universitet, hvor scenerne til Harry Potter blev filmet. Spisesalen var desværre under reparation, så vi tog mandagens udflugt i stedet. Først besøgte vi et stort berømt marked, og dernæst besøgte vi et museum, hvor man kunne opleve Oxfords historie 900 år tilbage.

Efter besøget fik vi lov at gå rundt i byen indtil kl. 12.30, hvor vi skulle være tilbage og spise frokost.

Efter frokost blev vi delt op i grupper. Hver enkelt gruppe fik så et sted, hvor man skulle være placeret og interviewe folk. Man skulle gerne nå både at lave interviews med unge, voksne og ældre mennesker. Her bliver vi lige nødt til at nævne Jacob. Han havde stoppet en ældre pensioneret dame, og interviewet gik rigtig godt, syntes Jacob. Så han stiller lige damen endnu et spørgsmål: "Is it really a dance on roses to be retired?" Damen ser desorienteret på Jacob og spørger undrende, om det er et særligt dansk udtryk.

Da vi vendte hjem til vandrehjemmet, fik vi lidt forfriskning. Resten af eftermiddagen gik ligeledes med interviews. Klokkeren 18 spiste vi aftensmad, og så kunne vi ikke nå mere.

25. april 2004

Det blev søndag, og vi skulle nå meget den dag, så vi stod op kl. 6.50. Klokkeren 7.30 var der morgenmad. Off we went til Wales kl. 8.30. Linda havde forberedt et længere foredrag, og især en ting bemærkede vi fra det, hun fortalte: i Wales ville vi se kaniner i stedet for harer. Vi så også adskillige nuttede kaniner på turen.

Da vi ankom til minerne, søgte vi efter informationen, hvor vi skulle møde op. Langt om længe lykkedes det at finde den! Liselotte troede dog i første omgang, at der var lukket. Men det var, fordi hun ikke kunne finde ud af at åbne døren! Thomas ordnede heldigvis den sag.

Vi blev delt i 3 grupper, da vi skulle ned i minerne. Vi blev udstyret med

hjelme, lys og et tungt bælte. Desuden skulle vi aflevere alt, der kunne udløse gnister på grund af den meget store brandfare. Også vores armbåndsure med batterier skulle vi aflevere. Hvert hold fik sin egen guide, og dernæst gik vi ind i et elevatorbur. Døren lukkedes, og turen gik nedad i total mørke. Godt, at vi havde fået pandelygterne på!

Vores guider var rigtig gode til at fortælle. Vi fik bl.a. at vide, at børn helt ned til 6 år havde arbejdet i minerne. Nogle af dem døde ved arbejdsulykker. Arbejdet dernede var i det hele taget uhyre farligt og meget dårligt betalt. Nede i minerne var der en slags skadestue. Desuden var der stalde til de ponies, der arbejdede hele deres liv i minerne. Vi fik også fremvist de redskaber, de brugte dengang. Der var utrolig lavt i minegangene. Kun Linda kunne gå oprejst!

Efter næsten 2 timer i minerne, var frokosten serveret i cafeteriaet. En bolle med bøj! Herefter hoppede vi i busserne og kørte til en nationalpark. Her gik vi en god tur blandt får og deres lam.

Så gik turen igen hjem til Oxford.

26. april 2004

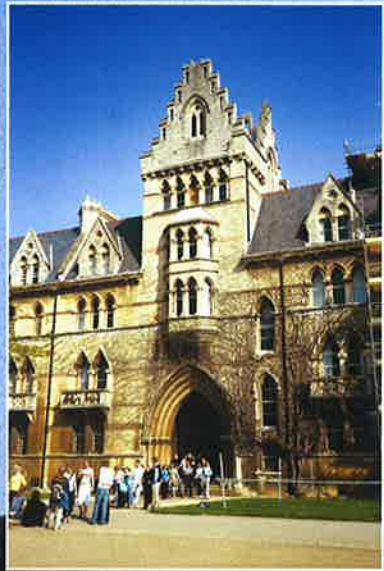
Morgenen startede med en sjov fortælling. Pigerne fra værelse 107 fik meget tidligt på morgenen besøg af en fuld tysker. Lene skældte ham voldsomt ud på dansk. Rikke prøvede at få en sludder med ham, mens 2 andre løb efter hjælp hos lærerne. Anne Glent troppede op i sin smarte, blå natkjole og smed ham på porten. Godt gået!

Dagens første oplevelse var en tur til Christ Church College, hvor flere af scenerne i Harry Potter filmene er indspillet. Vi så bl.a. spisesalen, hvor navnlig ét af billederne gjorde indtryk. Det forestillede en dommer ved navn Thomas Strange. Når man gik fra den ene ende af spisesalen til den anden, fulgte hans øjne en hele vejen. Lidt uhyggeligt. I kirken var der mange fascinerende og meget smukke glasvinduer. Et par ældre herrer, der var guider, fortalte os lidt om kirken.

Hjemme på vandrehjemmet stod den på sandwiches til frokost.

Herefter tog en gruppe på 12 med Linda på besøg på et college, hvor de var med i en undervisningslektion og fik en rundvisning. De havde en god tur.

Vi andre tog med Anne V., Lene, Anne G., Liselotte og vores chauffør Ole ned til floden for at sejle i nogle lange, smalle både, der hedder punts. I dem stager man sig frem med en lang stang. Nogle var bedre til det end andre! Chaufføren sejlede rundt med de fire lærerinder, der mageligt slængede sig i båden. Charlottes båd gik på grund! De sad uhjælpeligt fast, så Ronnie, Mik-

kel og Daniel G. måtte ro ud for at vriste pigerne fri af flodbunden. En rigtig god eftermiddag.

27. april 2004

Dagen startede kl. 7.15, hvor alt var kaos_p.g.a. pakning og oprydning. Kl. 8.00 var der morgenmad, dog mødte vi drenge meget let påklædte kl. 8.05! Dagens program stod på pakning af bussen, som vist ikke gik helt efter planen, men vi tror da, at vi fik alt med. Derefter var der fri shopping i 4 timer. LÆKKERT!

Nogle fik brugt flere penge end andre, men mon ikke alle fik et eller andet med hjem? Efter 4 timer var vores fødder godt og vores madpenge brugt, så vi traskede af sted mod Naturhistorisk Museum, lettere modvillige! HE HE!

Museet bød på mange spændende døde og ikke bevægelige dyr (på nær kakerlakkerne og edderkopperne i glasburene. Der var dog en god ting ved museet, det var gratis at komme ind. Og til Gouveias store glæde fandt han endelig sin far i et af glasburene.

Efter en time i "dødt" selskab gik de fleste tilbage til bussen. Men dog meldte nogle af os sig frivilligt til at gå tilbage til vandrehjemmet og hente det, vi alligevel havde glemt.

Kl. 16.00 begyndte vi hjemturen. Vi var efterhånden vant til at køre i bus, så vi tog det helt med ro, selvom vi pludselig holdt i kø i en hel time. Senere fik vi lov til at se Harry Potter 4, som Tanja havde fået i fødselsdagsgave i går.

Da vi kom til Dover blev vi stoppet, og vi skulle alle ud af bussen. Vi blev kropsvisiteret, bagagen scannet og bussen gennemtjekket, men de fandt intet. Hvad var det nu lige de havde regnet med?

Nu sidder vi på færgen og prøver forgæves at opsnuse noget sjovt!.....4 minutter senere, intet nyt!! René og Gouveia er sendt på sagen...stadig intet nyt.

Vi håber, I har nydt dagen og vil sove godt i Papuga-bussen som en afslutning på en dejlig tur til Oxford/Wales.

*Endnu engang tak for en god tur. I ønskes alle en god jul og godt nytår.
Lene Nielsen, Liselotte Svane og Anne Glent-Madsen.*

Indvielse af skolens nye fane

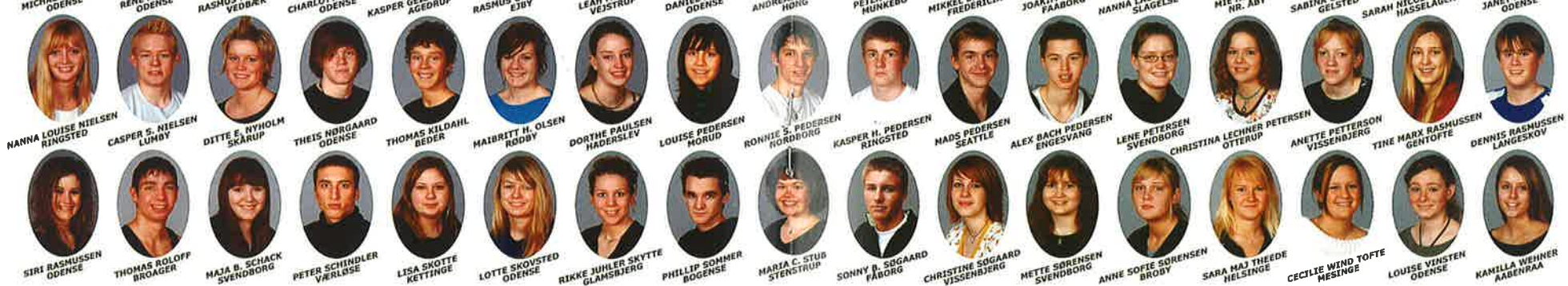
Der er tradition for at elevforeningen af sine opsparede midler giver skolen en gave hvert år. I det foregående år havde der ikke været nogen oplagte gaveønsker og bestyrelsen besluttede sig derfor i det forløbne år at give en lidt større gave.

Det blev besluttet at forære skolen en ny fane samt et digitalt spejlrefleks-kamera.

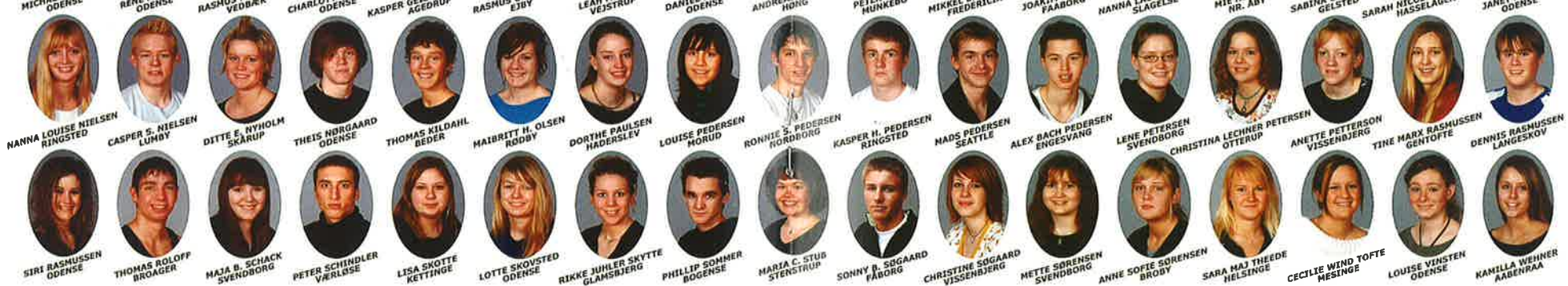
Kameraet blev indkøbt i efteråret og dermed er mange af elevskriftets billeder taget med dette. Endvidere er kameraet blevet flittigt brugt ved opdateringen af billeder på hjemmesiden og endelig har fotoholdet haft glæde af også at kunne arbejde kreativt med digitale billeder.

Fanen valgte elevforeningen at overrække i forbindelse med elevmødet. På helt traditionel vis blev fanen indviet ved at Michael Koch som formand for elevforeningen satte det sidste søm i med 3 lette slag. Som Michael berettede symboliserer dette at sømmene slås i for dronningen, fædrelandet og foreningen. Ved fremtidige opvisninger vil skolen herefter kunne foretage ind- og udmarch med to faner.

RINGE FRI- OG EFTERSKOLE
2003 - 2004

Rex-holdet

Kloden rundt med Verdensholdet

At tage en chance

Hvis man tør slippe sin trygge hverdag, forlade sine venner, familie og evt. kæreste ...

Hvis man tør begive sig ud på et ukendt terræn, hvor man ikke ved, om man vil klare sig ...

Hvis man tør stikke snuden frem, og dermed risikere et slag ...

Hvis man er klar til at være underlagt en større helhed, dvs. ikke bestemme over sin tid, indordne sig under andre og være åben for nye indtryk ...

Hvis man er klar til alt dette, så venter der helt sikkert en masse uforglemmelige oplevelser, der kan ændre ens liv.

Da jeg i april 2003 stillede op til udtagelse på DGI's verdenshold – NDPT – var de ovenstående punkter netop de ting, jeg havde overvejet nøje.

Det er en stor beslutning at tage, og det er vigtigt, at man gør sig disse overvejelser, inden man stiller op.

Udtagelsen forløb over en weekend, og bestod af mange timers gymnastik, hvor man konstant blev overvåget. Undervejs blev der sendt gymnaster hjem, samtidig med at kravene forstærkedes for dem, der var tilbage. Lørdag aften var vi 25 piger og 20 drenge tilbage af de 210 gymnaster, der var mødt op. Vi

skulle efter en lille træning lørdag aften til samtale søndag med turneudvalg og trænere. Ud over det gymnastiske, bliver der også set på instruktør erfaringer, DGI erfaring, forenings- og amts arbejde, andre kvalifikationer (musikalsk, håndværk osv.) og ikke mindst personligheden.

Efter nogle søvnløse nætter fik vi endelig brev, hvor mit navn stod blandt de udvalgte 28 – 14 piger og 14 drenge; og oven i købet var min lillesøster også blevet udtaget, samt en rigtig god veninde.

Jubel – og et nyt liv kunne begynde!

Gymnastik- og rejselev

Det er noget helt specielt at rejse med DGI's verdenshold. Det kræver noget af dig, at skulle leve med 30 andre døgnet rundt i 10 måneder. Man er aldrig alene, og derfor er ens privatliv pludselig fælles med de andre. Dagene er programlagte fra morgen til aften, og det er yderst sjældent, at der er fri – vi havde ca. 5 dages fri i løbet af turen.

Vi havde ingen mobiltelefon med, og bestemte ikke selv, hvornår vi kunne komme til e-mail eller telefon. Derfor var det personer man omgav sig med, der blev brugt til at snakke med, grine og græde med. Det var netop det, at skulle dele alt med holdet, der gjorde det specielt at rejse på denne måde.

At rejse med verdensholdet handler om at give og modtage oplevelser gennem gymnastik. Det er gennem opvisningerne, workshops, private indkvarteringer og holdets sociale liv udadtil vi giver noget, til de steder vi kommer.

Vi er alle steder blevet modtaget med åbne arme og en fantastisk gæstfrihed og interesse.

Hovedformålet er at vise dansk foreningsliv, som er noget helt unikt:

At man godt kan dyrke sport på meget højt niveau, uden at det er konkurrence-mindet og professionelt.

At sport er for alle, og kan være sjovt, og ikke har nogen aldersbegrænsning.

At frivilligt arbejde, og det at være del i en forening, kan give fantastiske oplevelser og venskaber.

Gymnastikken vi laver er anderledes end den, de kender ude i verden, og det i sig selv giver inspiration. Det er dog især latteren – det at gymnastik kan være sjovt – det er noget nyt for dem.

Vores opvisningsprogram varer 1½ time, og det blev indøvet under vores fem uger lange træningslejr i august inden afrejsen. Opvisningsprogrammet indeholdte mange forskellige elementer, der kunne ramme bredt, og det er en oplevelse for andre at se 28 ”unge” arbejde sammen om det. Folk kan ikke

forstå, at vi ikke er professionelle, at vi er så gamle, og at vi selv betaler noget af vores tur. Mange bliver også imponeret over, at vi selv pakker bus og redskaber, samt vasker vores tøj. Det gør vores opvisning og os som hold mere menneskelige.

Vi oplevede at tidligere hold helt tilbage fra Flensted Jensen tiden har sat sine spor, og har påvirket mange mennesker. Det er dejligt tanke, at vores arbejde kan gøre en forskel og sætte langvarige spor.

Farverige Sydafrika

Turen startede i Cape Town i Sydafrika. Det er en meget smuk by omgivet af havet og "Table Mountain". Der bor mange velhavende mennesker, men også mange fattige. Det specielle ved Sydafrika er, at de bor side om side. Mange sorte bor i "Town ships", som er store slumområder lidt uden for byerne. Vi lavede vores første opvisning for 2600 børn fra byens Town ship, og stemningen i den sparsomme opførte cement hal, var som i parken til en landskamp.

Det gode ved at rejse med NDPT er, at man både oplever rige og fattige, og at man kan give dem alle en oplevelse. I Sydafrika besøgte vi et lille børnehjem for AISD-ramte børn, hvor fik vi aftensmad og blev underholdt af børnene. Dagen forinden havde vi været til barbecue hos konsulen, hvor Mor-

ten Frost pludselig dukkede op som gæst. Vi har boet på luksus hoteller og været privat indkvarteret i små huse uden vand.

Selvom apartheid styret er afskaffet, oplevede vi desværre stadig racistiske holdninger hos nogle af de folk, vi mødte, og det var både hos hvide og sorte. Forhåbentlig vil tiden ændre dette.

At lave workshop i Sydafrika var også en speciel oplevelse. Deltagerne kastede sig ud i tingene, og den danske tilbageholdenhed er meget langt fra deres mentalitet, hvilket både gælder for børnene og de voksne. Imellem opvisningerne og workshops nåede vi at køre ca. 6000 km i bus gennem det kæmpe land. Vi sprang elastikspring, var på safari, og boede i luksus hos Holger Jensens safari, hvor kokken fra Schackenborg lavede mad til os.

Down-under

Turen gik videre til Australien, hvor vi efter et par dage i Sydney kørte ud langs kysten til mindre byer og gymnastikklubber. Her oplevede vi en helt fantastisk gæstfrihed, og der blev gjort alt for os. Den lille by Gunnada, besøgte vi i 3 dage, hvor vi boede i gymnastiksalen, og blev vartet op af borgerne, der lavede mad til os, og tog os med på sightseeing.

Den lille forening havde nogle fantastiske faciliteter og en meget stærk gymnastikforening. Det hele byggede på frivilligt arbejde – og især forældrene, til klubbens børn, lavede et utroligt stykke arbejde.

Den australske mentalitet og humor er meget lig den danske, og derfor havde vi det vældigt morsomt med de folk, vi mødte der.

Japan

Besøget i Japan blev på 12 hektiske dage, hvor vi havde et tæt pakket program med opvisninger og workshops. Japan er meget fremmedartet, men gæstfriheden er stor, og vi var næsten alle dage privat indkvarteret. At bo hos en familie, der ikke taler engelsk er en udfordring, og sætter krav til ens "tegn og gæt" evner. Det mest fantastiske ved Japan er japanerne, som er et sjovt folkefærd. Næsten for høflige og meget begejstrede og ivrige. Vi lavede opvisninger for rigtig mange tilskuere, der levede sig meget ind i showet – og de store workshops med 500 motionsdamer er uforglemmelige.

Riget i midten

Vores ophold i Kina varede 5 uger, og det skulle vise sig at blive nogle meget anderledes og anstrengende uger, men også en utroligt spændende tid.

At se de historiske steder, man har hørt så meget om, var fantastisk og lidt

skræmmende. Ligesom den store beundring og respekt for Mao også virker skræmmende.

Kina er midt i en rivende udvikling. I byerne åbner vestlige butikker og shopping centre på stribevis, og luften er tung af forurening. I modsætning hertil er der på de små sidegader primitiv gadehandel, og ude på landet ser man folk leve, som de har gjort de sidste mange hundrede år, i simple huse omgivet af små rismarker, og med heste som trækdyr. Her bliver der kigget efter én, da der kun yderst sjældent kommer hvide mennesker forbi. Der er stor forskel på fattige og rige, og det er mest de fattige man ser, når man går på gaden.

Vi har lavet mange opvisninger, og det kinesiske publikum har været begejstret for vores besøg. Efter endt opvisning har vi ofte brugt lang tid på at skrive autografer, og tage billeder med tilskuere.

Vi er som hold blevet inviteret til Kina af kulturministeriet, og blev ikke opfattet som et sportshold. De fleste af vores opvisninger var derfor arrangeret på scener i "forsamlingshuse" og på teatre, hvor vi måtte tilpasse vores opvisning og passe på, at vi ikke ramte lamperne, når der skulle springes. Der blev også forventet, at vi kunne optræde med sang og folkedans, så det prøve-

de vi at opfylde. En speciel oplevelse var at lave opvisning foran den kinesiske mur, hvor bjergrige omgivelser gav en fantastisk baggrund. Den var ikke mindst speciel, fordi den foregik udendørs i ca. 3 grader, men dog fint solskin.

Maden i Kina er et kapitel for sig, og det har været en prøvelse for mange på holdet. Som topidrætsmand har man behov for ordentlig mad af den rigtige art og mængde, men det kan være svært at få dækket sit behov for proteiner og kulhydrater, når det skal findes i retter som stegte frøer, vandmandsuppe, andefødder, friturestegte hvepselarver, grillet grisetarm osv. osv.

Når det kommer til hygiejne, er kineserne også noget mere tolerante, end vi er vant til. De fleste kinesere har kronisk bronkitis, og der bliver hakket og spytet over alt, selv på gulvet i bagerforretningen. Små børn i Kina har huller i deres bukser, så de bare kan sætte sig i hug, når de skal besørge sig, også selvom det er midt på gulvet i McDonalds eller i toget.

Kina har i godt 55 år været underlagt kommunistisk styre, og det har været utroligt spændende at opleve, hvordan dette gennemsyrede det kinesiske folk og deres samfund.

Kineserne holder deres holdning tæt til kroppen, og spørger man en kineser om hans sande holdning til landets styre og udvikling, bliver man mødt

med udenomssnak og fornemmelsen af, at man har stillet et ubehageligt og upassende spørgsmål. Det forstår man nu godt, da det i Kina, ved lov, er strafbart offentligt at kritisere styret af "riget i midten".

Vores guider, som vi havde mange af, fortalte med store armbevægelser om Kinas fantastiske kulturarv og de storslåede dynastier, som er uden side-stykke, men undlod at fortælle, hvad der er hændt de sidste 80 år. I stedet så vi 70 templer. Man kan ikke lade være med at tænke, om denne beundring, som kineserne har for deres land og samfund mon er oprigtig eller påtaget.

Sydøst Asien.

Efter Kina gik rejsen videre sydpå, ned gennem Sydøstasien, og i løbet af 2 måneder gennemrejste vi landene Thailand, Malaysia og Singapore.

At komme til Thailands sol, varme og gode mad, var tiltrængt efter opholdet i det kolde og meget fremmedartede Kina. Men det var til tider også en hård omgang at lave opvisning i Sydøstasien, i den kvælende og fugtige varme nær ækvator.

Det var i Thailand vi fejrede jul og nytår, hvilket er en helt speciel oplevelse på sådan et hold, og så langt hjemmefra. Mange kreative hjerner stod sammen om at skabe en jul med dansk julemad, juletræ og tre kæmpe sække med julegaver fra Danmark. Trods maden ikke smagte helt som hjemme hos mor, havde vi en rigtig hyggelig jul, i vores 31 mand store "familie".

I Thailand og især Malaysia blev vi dyrket som ægte stjerner. Vi blev altid eskorteret af et par politibiler med horn og lygter, selv når vi bare skulle på sightseeing eller ud og spise. Vi hilste også på mange prominente personer, bl.a. en prins. Der var stor mediedækning af holdet, og vi fik skrevet en masse autografer.

I forbindelse med det kinesiske nytår, d. 22. jan., deltog vi den berømte "Chingay Parade" på hovedgaden i Singapore. Her var vi med i det kæmpe internationale optog, som blev overværet af 200.000 begejstrede Singaporeanere, samt transmitteret via TV til godt 40 mio. seere rundt omkring i Asien.

Singapore er et yderst velorganiseret, rent og gennemreguleret samfund, som har valgt sin helt egen måde at gøre tingene på, og er man ikke tilfreds med det, bliver man bedt om at gå.

Overtræder man samfundets strenge regler, er straffen meget hård. Singapore er det land, der har flest henrettelser pr. indbygger. For kort tid siden blev 2 tyskere hængt, da de i tolden blev taget med lidt over 50 g hash, noget som vel knap nok er ulovligt her i Danmark.

I Malaysia boede vi et par dage hos Børge Bæk Nielsen som ejer en pal-

meolieplantage. Plantagen dækker et areal svarende til Langeland og Amager tilsammen. Børge har gennem 60 år opbygget et helt lille "velfærdssamfund" for sine arbejdere, med egen skole, sygehus og plejehjem til de ansatte. Som den eneste udlænding er Børge blevet tildelt den Malaysiske riddertitel for sit arbejde.

USA fra vest til øst

Fra Singapore ankom vi til Los Angeles i starten af februar. og i løbet af 2 måneder krydsede vi staterne fra Los Angeles på vestkysten til New York på østkysten,

Turen foregik i lejede biler, og bragte os igennem 17 forskellige stater, og gav os en 11.000 km lang køretur, med mange opvisninger og workshops undervejs.

Indkvarteringen foregik på store dele af turen hos private amerikanske familier. Man havde således en enestående mulighed for at komme helt tæt på amerikanerne, og opleve de store forskelle der var på mentaliteten, afhængig af hvilken stat de boede i.

Vi mødte utroligt mange med danske rødder på vores tur gennem staterne, og besøgte mange steder med stærke forbindelser til Danmark. Til vores opvisninger kunne man næsten hver gang se tilskuere der stod og sang med under nationalsangen.

mråder der gjaldt sociale problemer.

Hjem til Danmark

Den 11. april satte vi atter fødderne på dansk jord, efter at have været på farten med verdensholdet i næsten 7 måneder. Vi havde indtil nu lavet 123 opvisninger i 8 forskellige lande, og under alle tænkelige forhold. Rygsækken var proppet med alverdens oplevelser, og de mennesker jeg i efteråret forlod Danmark med, var nu nærmest blevet til familie.

Der var nu endnu 3 måneders rejse forude, hvoraf den første måned udgjorde vores Danmarksturné, og det skulle vise sig at blive en hård, men opløftende tur.

At man nu skulle hjem og lave gymnastik for et dansk publikum, var både noget man frygtede, og noget man glædede sig til. Forventningerne til holdet var utroligt store, og der bliver set med meget kritiske øjne på vores opvisninger, men det er også det, der giver suset. Vi lavede 28 opvisninger samt 6 workshops på én måned, hvoraf alle opvisningerne var for fulde huse. Det

var en fantastisk oplevelse, at gå ind til ca. 2000 forventningsfulde mennesker aften efter aften, men også meget hårdt fysisk.

Europa

Efter Danmarksturnéen bragte en 6000 km bustur os rundt i Europa på kryds og tværs, til landene; Tyskland, Frankrig, Holland, Ungarn, Tjekkiet, Sverige og Slovenien. Som rosinen i pølseenden deltog vi i et landsstævne på Island.

Uforglemmelige oplevelser...

Tiden gik utrolig stærkt mens vi var på farten, og oplevelserne var mange og uforglemmelige. Vi levede i vores egen lille verden, uden at vide hvad ugedag det var, og hvad der skete ude i verden og hjemme i Danmark.

Der var også mange hårde dage med lange busture på bumlede veje, efterfulgt af uanmeldte workshops, eller dage med to og tre opvisninger efter at havde sovet på en tynd madras i en iskold hal. For nogle af mine holdkammerater har turen været meget hård, både fysisk og psykisk, men dog utvivlsomt det hele værd.

Vi havde det utroligt godt sammen på holdet, og var som en stor familie på tur, der passede godt på hinanden.

Efter en afsluttende opvisning i Århus Arena den 25. Juli, sagde vi farvel til hinanden, og tak for en fantastisk tur. Vi havde nu været en uadskillelig gruppe i næsten 1. år, og nu gik vi hver til sit, og i hver vores retning. Denne enestående oplevelse har ændret vores liv på forskellige måder. For mit vedkommende ret omfattende, idet jeg fik en ny kæreste, sagde mit job op på Gudenådalens Ungdomsskole og flyttede fra Viborg til Odense til min nye tilværelse som efterskolelærer på Ringe.

*Glædelig jul og godt nytår
Karna Kjeldsen*

Elevmødet 2004

Som traditionen byder mødtes vores nuværende elevhold med alle jubilarer til morgensang og flaghejsning. Der var i år ikke tilmeldt så mange jubilarer som tidligere, især var det bemærkelsesværdigt at 10 års jubilarerne ikke var mødt så talstærkt op. Til gengæld var der rigtig mange 40 års jubilarer. Alt i alt betød det at vi kunne være samlet i klasselokalerne på undervisningsgangen – her blev der serveret kaffe og der var livlig snak omkring bordene: "Jeg kunne slet ikke genkende dig" – "Du har godt nok ikke forandret dig ret meget" – "kan du huske da vi en aften ..." osv. Minder blev opfrisket og der blev kikket i gamle fotoalbums.

Efter en frokost, lækker tilberedt af vores dygtige køkkenpersonale, var der fotografering ved bålpladsen og samtidig begyndte de øvrige tidligere elever at indfinde sig. I alt 240 var forhåndstilmeldt; men ved gymnastikopvisningen kunne vi se, at endnu flere havde fundet vej til elevmødet.

Både det nuværende elevhold og REX-holdet gav igen i år to flotte gymnastikopvisninger. Der er tydeligt at se at forårets mange opvisninger sætter

sit præg på holdene – resultatet er særdeles helstøbt og meget seværdigt. Efter kaffen i den lille gymnastiksal, var der generalforsamling med deltagelse af et mindre antal deltagere. Samværet og snakken med gamle kammerater bliver prioriteret. Michael Koch aflagde bestyrelsens beretning, Lars Liengaard gennemgik regnskab og budget og endelig berettede Finn Jensen om arbejdet i skolens bestyrelse. Poul Pedersen, Lars Nyholm og Michael Koch blev genvalgt til bestyrelsen, Jannie Nyholm blev genvalgt som suppleant. Kontingentet for medlemskab af elevforeningen blev fastsat til 80,-, 300,- og 550 for henholdsvis 1-årigt, 5-årigt og 10-årigt medlemskab.

Efter generalforsamlingen var der fysiske aktiviteter både fysisk med fodbold, volley og gymnastik. Der var musik/kreative aktiviteter med kor og kreativt værksted og endelig valgte mange rundvisning og foredrag ved Finn Larsen.

Efter aftensmaden var der underholdning ved både nuværende og tidligere elever – det er tydeligt at mærke at musik har en fremtrædende plads i dagligdagen på efterskolen.

Traditionen tro var såvel jubilarerer som tidligere og nuværende elever samlet til folkedans og elevmødet kunne slutte i rigtig god stemning ved 21-tiden.

Aftenen sluttede med godnatsang, et farvel og på gensyn – det er utrolig opmuntrende at opleve alle de glade og positive gæster ved elevmødet, og vi glæder os til næste år.

Tak for et godt elevmøde.

Atlantis

I uge 47 arbejdede hele skolen med opsætningen af årets musical. Den danske musical "Atlantis" omhandler myten om den smukke græske by Atlantis, der ødelægges og forsvinder. Gudernes straf for overmod og menneskeligt magtbegær er i myten forklaringen på Atlantis' undergang.

Musicalen bød på masser af god musik, dans og skuespil. Billederne er fra en af de første opførelser forud for adventsmødet den 28. november 2003.

Linda, som havde ansvaret for instruktion, byder velkommen.

”Kære Susanne”

- indlæg fra Stine fra elevhold 2003/04

Så er mit efterskole ophold her på Ringe Fri- og Efterskole slut. Det har været et meget lærerigt år for mig. Jeg har været på nogle svære og hårde prøvelser, men både med- og modgangene har været med til at modne mig, og det var det jeg ville med mit ophold her.

Mit efterskole ophold har jeg delt op i tre kategorier:

- Starten, da alting var nyt og spændende. Jeg lærte mange nye dejlige mennesker at kende, og det var skønt. I starten var alting lyst og man svævede nærmest på en lyserød sky, da der ingen bekymringer var.

- Den mørke tid. Så blev det vinter, koldt, vådt og surt. Dagene begyndte efterhånden at ligne hinanden, det var ikke så nyt og spændende mere. For mit vedkommen var det også en meget hård tid, da jeg blev nødt til at skifte værelseskammerat.

- Efterskoleopholdet. Efter juleferien mener jeg at mit efterskoleophold rigtig begyndte. Der var jeg kommet på plads på mit nye værelse, og jeg fandt ud af, at det faktisk er fedt at gå på efterskole. Jeg oplevede et efterskoleophold uden problemer på værelset, og jeg fik pludselig mere overskud, end jeg havde haft længe.

Når jeg tænker tilbage på min efterskoletid, vil det kun være tiden i det nye værelse, der dukker op. Tiden på det gamle værelse var alt for dunkel og sørgelig. Så derfor er dette år nok det år, hvor jeg har grædt flest tårer, men også det år, hvor jeg har grinet allermest.

Jeg har lært at være mere ærlig, mere kontant, og det vigtigste af alt, så har jeg lært hvor mine grænser går. Alt det kan nu hjælpe mig i min fremtid.

Når man går på efterskole skal man have med- og modgange, ellers er det ikke et rigtigt efterskoleophold. Ellers kan det ikke være fedt at gå på efterskole. Det er fedt når man har modgange, og det er fedt når man har klaret en modgang.

Men man kan selvfølgelig ikke klare det helt alene. Man har brug for andre til at rådgive sig og til at komme videre. Til at give én sparket til komme videre. I disse situationer brugte jeg meget min kontaktlærer. Hun var god at snakke med, og hjalp mig altid, når jeg havde brug for det. Når jeg havde brug for at snakke, fandt hun altid hurtigt tid til mig. Jeg glemmer aldrig, da jeg brød fuldständig sammen under projektopgave ugen, og hun kom over på skolen for at snakke med mig. Selvom at hun havde fri, og faktisk var gået i seng. Det synes jeg var rigtig flot gjort, og jeg er virkelig glad for, at hun kunne være der sådan for mig. Det betyder virkelig meget, når man er langt væk hjemme fra mor og far, at hun som kontaktlærer, kan gå ind og erstatte, som hun gjorde den aften.

Efter jeg flyttede ind på det nye værelse, brugte jeg ikke så meget min kontaktlærer, selvom det også var lidt hårdt til tider. Men der lærte min ene værelseskammerat mig, at hvis du har problemer med en, går du hen og snakker med personen med det samme. Så det gjorde jeg. Og det har virkelig gjort mig stærk! Så der brugte jeg hende til at give mig sparket. Selvom lærerne er der for at hjælpe mig, har det faktisk hjulpet mig mest, selv at gøre tingene.

Jeg vil aldrig nogensinde glemme det her år. Jeg har fået venner jeg aldrig vil glemme. Jeg håber at nogle af dem vil vare hele livet. Det var meget hårdt at blive skilt fra hinanden, da vi havde den sidste dag på skolen. Jeg savner alle dem, som jeg var vant til at se på hver dag i et helt år. De bliver næsten som en slags familie til sidst.

Til alle fra årgangen 03/04: Tusind tak for et godt og uforglemmeligt år! Jeg vil aldrig nogensinde glemme jer, I vil altid være et sted i mit hjerte ...

Mange varme hilsner Stine Kristensen

Elevhilsener

Endelig fik jeg sat mig ned og kan begynde min lille fortælling, det er jo ikke nemt med min lille 3 måneders datter Chili's kræven på opmærksomhed at få lavet alverden, men da hun besluttede sig for, at det var tid til en lille lur, må jeg hellere benytte mig af stilheden.

For at gøre en lang historie kort (der sker jo en del på 10 år), så kommer her i korte oprids, hvad der er sket i mit liv hidtil: Efter R.E. blev det 3 år på Svendborg Gymnasium, hvortil jeg også flyttede (før boede jeg på Lange-land). Trængte til, efter at blive student, at se lidt af verdenen, så jeg rejste rundt i Australien et par måneder. Atter hjemvendt blev det til lidt arbejde som vikar på min gamle folkeskole, før jeg flyttede til København. Der var jeg opslugt af mit engelskstudie til jeg fik en B.A i '02 - besluttede at det var tid til en lille studiepause og lille er nu blevet til stor, da jeg rendte ind i min datters far Robin for 2 år siden, mens han var et smut i København. I stedet for at besøge ham hver anden uge her i London, pakkede jeg mine ting og flyttede herover. Boede et par forskellige steder herover før vi flyttede ind i hans morfars gamle værksted, nu istandsat studie-flat. Og for 3 måneder siden blev vi så en til i lejligheden - at være blevet mor er nu et helt nyt eventyr.....

Har R.E på nogen måde formet mit liv? Ser jeg tilbage på mit liv før R.E, så vil jeg med 100 % sikkerhed sige, at havde det ikke været for det år, så havde jeg nok ikke haft så meget mod til at opleve verdenen og springe ud i ting, som jeg gør nu.

Lige et par ekstra ord:

Metteline: "Kom snart og besøg mig igen, savner dig" - Anders Klitmøller: Giv lyd fra dig - Elizabeth H.: "Hvad mon du laver?"

Forstander Finn: "Jeg tænker tit på al den musik-inspiration du gav mig, især nu, da min kæreste er opslugt af musik af al slags og gir mig en daglig dosis af alverdens musik."

*Tanja Nielsen, 53A Hichisson Road, SE15 3AN London, UK
(tanjawatts@hotmail.com)*

Jeg blev rigtig glad da jeg så mailen fra elevforeningen vedr. opfordringen om at skrive et indlæg til elevskriftet. Det bringer nu så mange gode minder

frem når man ser noget fra R.E. dukke frem på skærmen 10 års jubilar, det er godt nok ufatteligt så hurtigt alle de år er gået! (og man føler sig jo ikke en dag ældre, vel?)

Da jeg stoppede på R.E. i sommeren '95 flyttede jeg for en kort bemærkning hjem til mine forældre. Men det der med at være hjemmefra i et helt år havde sat sine spor i mig, og det varede kun et par måneder, før jeg fandt et værelse for mig selv.

I mellemtiden var jeg startet på Handelsskolen i Grenå, og tilbragte 3 gode år der, og var med min HHX derefter klar til at erobre verden.

Det blev nu i første omgang Aalborg der blev erobret, hvor jeg sammen med min kæreste Martin flyttede op i foråret '99. Han er uddannet butiksassistent, og fik tilbudt arbejde i en tøjbutik heroppe, og den chance kunne han ikke lade gå fra sig, og så flyttede vi.

Jeg startede så på en Akademiøkonom uddannelse i Service Management i januar 2000, hvor igennem jeg bl.a. var 1 år i Dublin, Irland helt alene med mig selv. Jeg arbejdede for en studenterorganisation der hedder AIESEC hvis hovedkontor i Irland var placeret i Dublin. Det var virkelig en stor oplevelse, og jeg lærte en masse, både om andre kulturer, og så sandelig også mig selv, og det er klart noget jeg kan anbefale andre, også selvom man har en fast kæreste - bare se at komme af sted, ellers vil man altid spørge sig selv, hvad nu hvis?

Jeg afsluttede min uddannelse i foråret 2002, og fik ret hurtigt arbejde som receptionist hos Danish Prime i Aalborg (dem med Farmor's frikadeller). De fusionerede så med Tulip International, og blev til Tulip Food Company, hvis hovedsæde er placeret i Randers, og hvor jeg nu har arbejdet som regnskabsassistent i 1½ år.

Samtidigt med mit receptionist job hos Danish Prime, begyndte jeg at læse HD på Aalborg Universitet, og jeg afsluttede 1. del i sommers. Jeg er så nu begyndt at læse på 2. del af studiet, hvor jeg har valgt linien "organisation og ledelse". Det er rigtig spændende, men også meget hårdt, da man bestemt ikke kommer sovende igennem dette studie!

Min kæreste Martin og jeg har været sammen næsten siden jeg stoppede på R.E., og har således været kærester i hele 9 år her til jul - og vi har det stadig skønt sammen.

Han har siden vi flyttede til Aalborg valgt at forlade tøjbranchen, og har kørt et par år som konsulent for Carlsberg. Men i januar i år lykkedes det ham at finde sin rette hylde som pædagogisk medarbejder på opholdsstedet Solhaven i Farsø, der er et §49 opholdssted, hvor man har unge under 18 siddende på dom.

Vi er endnu ikke kommet så langt som til at få børn (og han har heller ikke haft knæbeskytterne på endnu), men til gengæld har vi både kolonihave og 2 amazone papegøjer at fordrive tiden med - keder os, det gør vi i hvert fald ikke!

Jeg har desværre ikke ret meget kontakt til mine gamle R.E. kammerater - afstanden har tit været for stor, og elevmøderne placeret lige midt i eksamen eller bryllupper. Undskyldninger er der nok af, MEN, jeg satser helt klart på at troppe op som 10-års jubilær, for det skal da fejres!!

Håber at alle fra årgang 94/95 har det godt, og vælger at møde op til elevmødet til sommer - jeg glæder mig til at se Jer!

Mange hilsener fra

Pia Adamsen - også kaldet Pusbjørn, Asgård 21

PS. På billedet er Martin og jeg fotograferet ved hans søsters bryllup i april.

Da jeg forleden fik en email fra Finn vedrørende, at jeg i 2005 havde jubilæum og om jeg ikke kunne tænke mig at skrive til elevskriftet, undrede jeg mig en del over hvad i alverden det kunne være for et og jeg var faktisk parat til at sende tilbage med et "er du sikker på det er den rigtige du har fået fat på?". Men efter jeg havde regnet efter fik jeg det til 25 år. Tænk engang er det virkelig så længe siden - det føles "næsten som i går".

"Hvem er han?" er der nok nogen der vil tænke. Jeg, føler jeg nok selv, var dengang i det grå flertal. Den lidt forsigtige og tilbageholdende der led forfærdeligt af hjemve - i hvert fald det første stykke tid! Senere blev jeg, synes jeg selv, lidt mere fri og deltog mere i fællesskabet og det at være på efterskole. Og det er vel egentlig hvad det handler om - at udvikle sig, sætte sig nye mål, løsrive sig fra forældrenes trygge omgivelser, komme ud og stå på egne ben!

Den udvikling jeg gennemgik på efterskolen, har hjulpet mig på senere skoleophold. Frem for at være den forsigtige og tilbageholdende, besluttede jeg mig tidligt i skoleforløbet at når jeg var færdig på den skole, skulle alle

være klar over hvem jeg var - også ti år efter! Ikke fordi jeg lavede ballade, men fordi jeg stod frem som selvsikker og fri - jeg kunne klare enhver situation lige meget hvad og samtidig være en god kammerat. Og det fungerede - jeg møder af og til folk fra div. skoler hvor jeg har været, og de fleste kan huske hvem jeg er. Nu er problemet bare at jeg ikke er specielt god til at huske hvem de er, men sådan kan det jo gå.

Nå, det ovenstående blev lidt længere end jeg først havde regnet med, men det er noget jeg har gået og tænkt over siden jeg fik føromtalte email.

Efter jeg sluttede på efterskolen lå det lige som i "kortene" at jeg på et eller andet tidspunkt skulle hjem og overtage den "fædrene" gård. Så jeg tog ud og blev ansat som landbrugsmedhjælper på en gård ved Hårby på Fyn. Her var jeg i et lille års tid, før jeg kom på grundskole i Borris i Vestjylland. Det var her jeg først slog mig løs!!! Herefter var jeg igen på arbejde, denne gang på en gård ved Nr. Broby for at lære at passe grise. Jeg fandt dog ud af efter et års tid at det ikke var noget for mig. Så var jeg inde og "springe soldat". Dvs det var ikke så meget soldat, idet jeg var inde ved civilforsvaret som det hed dengang. Først i Thisted, senere i Herning. Derefter fik jeg arbejde ved Dæhnfeldt et frøfirma ved Odense, her var jeg i 2 1/2 år.

Jeg havde undervejs i forløbet fundet ud af at jeg godt kunne tænke mig at komme ud og rejse til New Zealand og Australien - og hertil behøvede jeg ca 50 000 kr. til et års ophold uden at lave alt for meget. Så jeg sparede op hvad jeg kunne. Samtidig gik mine forældre konkurs med den "fædrene" gård og så stod jeg der med en halv landbrugsuddannelse uden egentlig at vide hvordan jeg kom videre derfra. Jeg undersøgte mine muligheder og fandt ud af at man efter den egentlige landbrugsuddannelse, kunne læse videre til landbrugstekniker. Så inden jeg tog ud at rejse, fik jeg mig tilmeldt til færdiggørelse af landbrugsuddannelsen på Nordisk Landboskole ved Odense og senere som landbrugstekniker samme sted. Dengang var det ikke noget der hed SU på den uddannelse, så samtlige sommerferier jeg var på skolen, var jeg ude og køre mejetærsker for hhv. Frigodan og Danisco, hvor vi høstede ærter til konserver i døgn drift. Efter to måneders arbejde, 12 timer i døgn havde jeg til såvel skole- som lomme penge det kommende år. Jeg blev færdig som landbrugstekniker i 1991. Senere samme år blev jeg ansat som marketingkoordinator for hele Skandinavien i et landbrugsmaskinfirma i København. Her var jeg i to år før jeg, pga nedskæringer, blev afskediget. Så tog jeg tilbage til Odense og boede her et par år hvor jeg bl.a. læste til 1-årig HH.

I 1995 blev jeg ansat ved Korn- og Foderstof Kompagniet på Samsø - her boede jeg indtil marts i år (2004) hvor jeg flyttede tilbage til Fyn. Igen var jeg

blevet afskediget, denne gang pga. omstruktureringer i firmaet. Jeg sluttede som souschef i firmaet, jeg havde godt nok regnet med at jeg skulle blive der til jeg skulle pensioneres, men nej sådan skulle det ikke gå.

Nu er jeg ansat som daglig leder af Tarup Mølle ved Årslev. Om det er mit sidste arbejdssted må tiden vise! Skulle der vise sig et spændende job et eller andet sted i Danmark kan jeg hurtigt pakke og flytte.

Jeg har ikke på noget tidspunkt været så heldig, at jeg er blevet gift, fået børn eller lign. Men så har jeg jo oplevet så mange andre ting. Min fritid går med at gå på jagt og i øjeblikket er det højsæson og hver en weekend bliver næsten anvendt til det.

Afslutningsvis vil jeg sige at jeg gennem årene der er gået, har været til enkelte elevmøder på Ringe- Fri og Efterskole og når jeg er taget hjem har jeg altid tænkt: "Hvor var det godt at jeg kom på efterskole dengang" og "Her kunne jeg godt tænke mig at komme igen".

Dette er så mit bidrag til elevskriftet. Jeg håber vi ses til elevmødet i 2005.

*Mvh. Jens T. Jensen
Elev 1979-80*

Der var helt stille i redaktionslokalet. Alles øjne var rettet mod de små tv-skærme, der står ved siden af hver computer. Der er ellers aldrig stille i et redaktionslokale – folk råber, taler i telefon, løber – men i et enkelt langt minut den 11. september 2001, stod verden stille, mens vi så det andet fly ramme World Trade Centre. Et øjeblik efter blev stilheden brudt af en redaktørs råben, og derefter var alt kaos. Jeg kan ikke huske, hvad der blev råbt, men jeg husker den email en kollega sendte rundt, inden vi gik hjem.

"Journalism can never be silent: that is its greatest virtue and its greatest fault. It must speak, and speak immediately, while the echoes of wonder, the claims of triumph and the signs of horror are still in the air."

Henry Anatole Grunwald's smukke ord virkede måske ekstra stærke netop den dag. Terrorangrebet i New York er måske den største nyhed min generations journalister kommer til at dække. Vi havde alle en stærk fornemmelse af, at verden – og den måde vi formidler den på – pludselig havde ændret sig. Jeg har stadig et print af den email, og det er det tætteste, jeg er kommet en beskrivelse af, hvad journalistikken betyder for mig.

Jeg begyndte i praktik på BBC Radio Five Live i London – en "talende" radiokanal der sender nyheder og sport døgnet rundt – i august 2001. Som en

af de eneste journaliststuderende på Syddansk Universitet valgte jeg at tage en del af min praktiktid i udlandet. Og det var nærliggende, at det skulle være i Storbritannien. Jeg endte på en lille redaktion, der producerer europæiske nyheder til stationens store nyhedsudsendelser.

At formidle EU-stof til et britisk publikum er ofte en utaknemlig opgave. For hvordan sælger man en EU-historie til sin redaktør, når størstedelen af befolkningen dybest set ikke interesserer sig en brik for, hvad der sker i Bruxelles? Det var først da jeg kom ind på Radioavisen, at jeg opdagede, hvor meget danskernes holdning til EU ligner den britiske. EU-stof kan være frustrerende men også inspirerende – når det lykkes. Jeg var på Radioavisen et års tid – først som praktikant på udlandsredaktionen, senere som reporter på P3-Nyhederne. Men det er altid udlandsstoffet, der har trukket mest. Og Danmark kunne indimellem føles meget lille. Så for knap to år siden – lige inden krigen i Irak begyndte – forlod jeg Radioavisen og P3-Nyhederne, og rejste tilbage til London, hvor jeg nu producerer og redigerer et ugentligt politisk program på BBC.

Radio Five Live er en "breaking news" kanal – en slags Sky eller CNN på radio. Vi rydder fladen, og sender det, der kaldes rullende nyheder, når der sker noget vigtigt. Det gjorde vi, da krigen i Irak brød ud, da Al-Qaida bombede i Madrid og da Ken Bigley (det britiske gidsel i Irak) blev myrdet. Vi er der hvor det sker – når det sker. I næste uge skal jeg på et seks dages krigskursus, så jeg kan lære, hvordan man reporterer fra en krigszone. Vi ved, at vi skal dække både det palæstinensiske og det irakiske valg, og så skal jeg være klar til at tage afsted.

Journalistisk er et privilegium. At være der hvor det sker, fortælle hvad jeg ser, og formidle det til mine lyttere på en forståelig måde er en kæmpe udfordring – og et stort ansvar. Men der er ikke en eneste dag, hvor jeg ikke glæder mig til, at tage den udfordring op.

Emma Laycock er journalist på BBC og Radioavisens stringer i London.

Tanker går tilbage til tiden på R.E i år 79-80. Jo det er længe siden, jeg var ikke rigtig glad for at skulle være der. De første mdr. var hårde at komme igennem. Men med de dejlige unge mennesker som var omkring en, blev de til mange gode måneder der. Jeg gik ud af 9 kl. var i forskellige jobs indtil jeg fik min første søn (som er 21 år). Blev sendt ud som langtidsledig hos en købmand. Det var 9 hårde mdr. hvor jeg sagde, aldrig mere skulle jeg sendes

ud i sådanne jobs igen. Jeg har siden arbejdet på fabrik i 12-13 år, hvor jeg lavede bremses til biler og mc'er. Fik en søn mere (som er 14 år). Skiftede job for 5 år siden og blev bogbinderassistent, med almindelig 7.00-15.00 tid, hvor det andet var aften-nat-dag. Jeg blev gift, også for 5 år siden, blev bonusmor til 3 børn mere, så her kan være nok at se til (2 piger på 21-19 1 dreng på 13). Jeg var en del sammen med min nabo på skolen, men har mistet kontakten med hende. Mødte en bror til en af dem jeg også gik sammen med, så vi fik noget R.E - snak. Jeg ser frem til at gense skolen til maj. Mange tanker til dem som er på skolen i dag.

*Hilsen årgang 79/80.
Inge Acker, Strammelse Gade 43, 5700 Svendborg*

30 års jubilarer

10 års jubilarer

25 års jubilarer

Elevmødet 2005

afholdes

lørdag d. 21. maj 2005

Indbydelser vil blive udsendt til alle medlemmer

Skolens ansatte

Lærere Anne Glent-Madsen
Bente Moustén
Christina Hansen
Finn Larsen
Gitte Elbæk
Jens Erik Spejlsgård
Johannes Andreasen
Johnnie Frederiksen
Jørn Mathiesen
Karna Kjeldsen
Kristina Ploug-Sørensen
Lene Nielsen
Liselotte Svane
Mette Hessellund
Palle Yde
Poul Pedersen
Susanne Hansen
Tine Jørgensen

Kontor Gitte Nielsen

Køkken Ann-Berit Jensen
Bodil Landtved
Hanne Jeppesen
Jonna Jensen
Kirsten Andersen
Merete Bruun-Nielsen

Pedel Gilbert Rønhave
Lennart Christensen
Svend Rasmussen

Elevforeningens bestyrelse:

Formand:	Michael Koch	Munkebo	Årgang 1978-79
Næstformand:	Lene Mortensen	Odense	Årgang 1988-89
Kasserer:	Lars Liengard	Ringe	Lærer
Sekretær:	Dorte Rosenfelt	Ringe	Årgang 1974-75
PR:	Lars Nyholm	Odense	Årgang 1981-82
EDB/Hjemmeside:	Finn Jensen	Stenstrup	Årgang 1966-67
Skolens repr.:	Poul Pedersen	Ringe	Lærer

Følgende er udpeget af elevforeningen som repræsentanter i skolens bestyrelse:

Bente Aagaard	Refsvindinge	Årgang 1962-63
Finn Jensen	Stenstrup	Årgang 1966-67

Husk at besøge os på skolens hjemmeside:
[http: www.ringe-fsk.dk](http://www.ringe-fsk.dk)

Årsregnskab 2003

Indtægter:

Salg af 1 års abonnenter (abon)	14.345,00	
5 års abonnenter (abon.)	6.950,00	
10 års abonnenter (abon)	29.920,00	
<u>Indgået ved elevmødet</u>	<u>25.620,50</u>	76.835,50

Var. udgifter:

Trykning af elevskriftet m.v.	-34.312,50	
Musik ved elevmødet	0,00	
<u>Andre udgifter ved elevmødet</u>	<u>0,00</u>	-34.312,50

Gaver:

Gaver og blomster	-618,95	
<u>Fredagsholdet</u>	<u>-1.500,00</u>	-2.118,95

Adm.omkst.:

Kontorartikler mv.	-1.512,03	
Porto	-11.165,35	
<u>Kontingent DGI</u>	<u>-465,00</u>	
<u>Bestyrelsesmøder, kørsel mv.</u>	<u>-2.574,25</u>	-15.716,63

Finansielle poster:

Renter, banken		
Renter, obligationer	5.684,55	
Renter af giro	29,31	
<u>Diverse gebyrer</u>	<u>-512,50</u>	5.201,36

Ekstraordn. poster:

Nyanskaffelser mv Skolen	0,00	
<u>Resultat</u>		<u>29.888,78</u>

Aktiver

Værdipapirer:

Realkredit Danmark 2007	71.330,00	
Realkredit Danmark 2008 kursværdi	79.334,83	
Aktier	22.345,03	
<u>Udt. Obligat. 2003</u>	<u>173.009,86</u>	

Likvid beholdning:

Kasse	27,76	
Giro	38.301,85	
Bank	13.666,21	
<u>Bank opsparing</u>	<u>9.962,04</u>	61.957,86

<u>Aktiver i alt</u>		<u>234.967,72</u>
----------------------------	--	-------------------

Passiver

Egenkapital primo	198.918,22	
Årets resultat	29.888,78	
Kursregl. på obl.beh.	-2.663,96	
Kursregl. På Aktier	7.449,68	
Fredagshold ultimo	1.375,00	
<u>Egenkapital ultimo</u>	<u>234.967,72</u>	234.967,72

<u>Passiver i alt</u>		<u>234.967,72</u>
-----------------------------	--	-------------------

Elevliste 2004 / 2005

Allan Særslund Larsen	Solsortevej 9, Thurø	5700 Svendborg
Anders Jørgensen	Kløvermarksvej 6	3200 Helsingø
Anders Rask	Thune Nielsensvej 28	5270 Odense N
Andreas Dragsbæk Nielsen	Kattesundet 35	4900 Nakskov
Anette Petterson	Abildvej 2	5985 Søby Ærø
Anja Albrechtslund	Fjordholmen 10	5240 Odense NØ.
Anja Holst Erichsen	Siriusvænget 17	5210 Odense NV.
Anne Charlotte D. Hansen	Røsnæsvej 123	4400 Kalundborg
Anne Kathrine Knub	Tingstedparken 22	2660 Brøndby Stand
Anne-Sofie Egholm	Huldbergs Allé 2	2800 Lyngby
Camilla Gerster	Rødeledsvej 54	5700 Svendborg
Camilla Nicole Ernst	Skellebjergvej 48	4293 Dianalund
Carina Juul Malmaskov	Bladstrupvej 121	5270 Odense N.
Casper Eriksen	Teglbakken 53	5771 Stenstrup
Casper Juul Pedersen	Søkildevej 43	8680 Ry
Casper Pedersen	Vestervangen 57	5690 Tommerup
Cecilie Hermansen	Ellevevej 3	3450 Allerød
Cecilie Møllegaard Madsen	Langebade 33	5000 Odense C.
Cecilie Tang Møldrup	Albjergvej 24	5883 Oure
Charlotte Larsen	Nygade 36	5592 Ejby
Chris Juel Nielsen	Spodsbjergvej 185	5900 Rudkøbing
Christian Dahl-Weile	Bastager 10	2950 Vedbæk
Christian Elnegaard Hansen	Bagenkopvej 6	5932 Humble
Christian Riemann Bonde	Assensvej 21	5672 Broby
Christina Brøndsted Poulsen	Strandlystvej 11	4534 Hørve
Christine Elisabeth Søgaard	Vanggårdsvej 12, Andebølle	5492 Vissenbjerg
Christoffer Ravn Gundesen	Dronningholmsvej 3	5700 Svendborg
Daniel Baumgartner-Taarup	Godsparken 7	2670 Greve
Daniel Bondegård	Holmbjergårsvej 52	7000 Fredericia
Daniel Munter	Hvidkløvervej 50	5700 Svendborg
Daniel Stage Jørgensen	Agerstien 7	5591 Gelsted
Danny Madsen	Lindegårdsvej 71	5450 Otterup
Denise Eriksen	Askeengen 57	2740 Skovlunde
Dennis Markus Thuriner	Stationsvej 9	5935 Bagenkop
Elisabeth L. Lohmann Nielsen	Nøddehaven 12	5320 Agedrup
Emil L. Lindenhof Hansen	Sylowsvej 27	4220 Korsør
Erika Lindhardt	Bredstrupvej 29	5450 Otterup

Ida Rydén Urup Tølløse	Kirsebærgrenen 239	5221 Odense SØ.
Jakob Riisager Elnef	Mommarkvej 1, Vollerup	6400 Sønderborg
Jannick Dalgaard	Landagervej 35	3200 Helsingø
Jannie Dybdal Laursen	Nygaardsterrasserne 261 A	3520 Farum
Jannik Bjerregaard Larsen	Nybovænget 6	3200 Helsingø
Jeanett Engbork	Helgesvej 37	4200 Slagelse
Jeanette Maja Larsen	Bøsseløkkevej 13	5932 Humble
Jeppe Ertzinger Glasdam	Kirketofte 23, Diernæs	5600 Fåborg
Jeppe Tange	Strædet 5	4660 Store Heddinge
Jesper Hansen	Stenbjerg 4	3200 Helsingø
Joan Kjær Petersen	Nørrebro 125	5900 Rudkøbing
Johan Ploug-Sørensen	Tørstebjerggyden 13	5600 Fåborg
Jonas Emil Borkfelt	Allestedvej 101	5260 Odense S.
Jonas Seiling Petersen	Birkevænget 5	4220 Korsør
Julie Stokholm	Lyngvej 13	5560 Årup
Karina Pinderup Kristensen	Abels Allé 41	5250 Odense SV.
Karina Welander Madsen	Sdr. Højrupvejen 79, Søllinge	5750 Ringe
Ken Møller Rasmussen	Abigaelsvej 13	5000 Odense C.
Kirstine Kolling Hansen	Kærvej 16	6600 Vejen
Kristina Maria Haun Leth	H. C. Andersens Vej 181	9800 Hjørring
Kristine Jensen	Søndergade 67	5450 Otterup
Lene Marie Lindskov Petersen	Kogtvedvej 16	5700 Svendborg
Line Arenfeldt Andersen	Vestre Houg Vej 41	5500 Middelfart
Line Østergaard Hansen	Bjerrebyvej 96	5700 Svendborg
Lizette Wallentin	Bødøparken 13	5400 Bogense
Lotte Brunbjerg	Røbjergvej 9	6040 Egtved
Lotte Skou Petersen	Græsvængevej 81	5960 Marstal
Louise Pedersen	Bredbjergvej 108	5462 Morud
Mads Østergaard Pedersen	2800 Elliott Ave.	1230 Seattle
Maibritt Hampen Olsen	Mågevej 15	4970 Rødby
Maja Halling Rasmussen	Skovvej 277	7000 Fredericia
Marie A. Nielsen	Damagervej 12, 2. th.	2450 København SV
Martha Reinholdt Simonsen	Kirsebærlunden 33	5471 Søndersø
Martin Blæsbjerg-Christiansen	Stadionvej 17	5450 Otterup
Martin Fløjborg Nielsen	Farstrupvej 67, Farstrup	5471 Søndersø
Martine Søndergaard Johansen	Hornskovvej 18	5400 Bogense
Mathilde Corfitz Andersen	Gyvelvænget 31	5450 Otterup
Mathilde Heidelberg Rasmussen	Hermosavej 7	2605 Brøndby
Mette Halkjær	Ewaldsvej 4	8723 Løsning

Michael K. W. Brinkmann	Østergade 29	5874 Hesselager
Michel Nicolai Baran	Skovhavevej 41	5260 Odense S.
Michelle Nyboe Andersen	Urtehaven 15	3630 Jægerspris
Mikael Brandbyge Ernstsen	Lumbyholmvej 8, Nr. Lyndelse	5792 Årslev
Mikkel Goldberg	Nygade 22	3200 Helsingø
Mikkel Tirsbæk Johansen	Skiftevej 4	2820 Gentofte
Morten Juel Vilhelm Petersen	Hovedvejen 72, Lunde	5771 Stenstrup
Nanna Sørensen	Folehaven 14, st.th	2610 Rødovre
Natasha Rosendal Jansgaard	Kildemarken 50	4622 Havdrup
Per Andersen Olsson	Brørdrupvej 37	4621 Gadstrup
Pernille Winther Nyeland	Islevbrovej 19	2610 Rødovre
Rasmus Boel	Gammel Højmevej 106	5250 Odense SV
Rasmus Skaarup Johansen	Gørlev Mose 11	4281 Gørlev
René Schwab	Ved Vandtårnet 6	6430 Nordborg
René Støvring Møller Pedersen	Hyldehaven 31	5450 Otterup
Rune Hvid Kristensen	Lindev	5250 Odense SV.
Sabine Haugsted Hurton	Vormark Bygade 44	5874 Hesselager
Sandra Martin	Slørhatten 10 C	5220 Odense SØ
Sandra Wind Tofte	Vestermægyden 5	5370 Mesinge
Sidsel Bindzus Hauge	Lindegaaards Allé 11, Over Holluf	5220 Odense SØ.
Signe Obel	Gl. Søndervangsvej 4	4200 Slagelse
Simon Chris Pedersen	Hovkrogvej 29	5500 Middelfart
Simon Jørgensen	Krogen 6	5370 Mesinge
Simon Waaben Sørum	Appevej 70	5690 Tommerup
Simone Hansen	Morbærhaven 5	5450 Otterup
Sophie Kirstine Ørregaard	Margerittens Kvarter 38	2990 Nivå
Sophie Strandgaard Jørgensen	Hindemævej 99	5540 Ullerslev
Stephanie Fensmark Jørgensen	Gl. Tåstrupvej 10	4300 Holbæk
Stine Eimerdal	Stillidsvej 16	2630 Tåstrup
Stine Hansen	Kløverbakken 23	5672 Broby
Stine Mikkelsen	Møllevejen 48	5960 Marstal
Stine Søe Pedersen	Hallenslevvej 47	4281 Gørlev
Søren Christensen	Hvenemosevej 17	5874 Hesselager
Tenna Eck Budtz Svendsen	Grubbemøllevvej 5	5700 Svendborg
Thomas Kildahl Olsen	Skoleparken 11	8330 Beder
Tommas Ljunggren	Søtoftevej 76	4100 Ringsted
Trine Wissendorff Pedersen	Vinkældervej 15 A	5000 Odense C.
Vicki Maria Larsen	Engdraget 7	5270 Odense N